

fremført, der gjør, at jeg, skjøndt jeg paa dette Omraade maa betragte mig som en Modstander af Birkedommer Fiedlers Anstuelser, ikke af ham personlig, dog tror at kunne forsvare at stemme for dette Tillæg. Jeg skal dernæst sige et Par Ord om Ændringsforslaget under Nr. 214. Dette Underændringsforslag er allerede berørt af flere ærede Medlemmer her i Salen, og jeg kan tiltræde meget af, hvad der af disse ærede Medlemmer er yttret. Der er en Side af denne Sag, som jeg kun skal tillade mig ganske kortelig at betone. Jeg tror, at det ved Transport af levende Kreaturer at sikre dem og saavidt mulig forstaae dem for Lidelse ikke alene er et Spørgsmaal, hvor Følelsen siger, at man ikke skal tilføie et Dyr nogen uforvønden Lidelse, men at Spørgsmaalet tillige har en langt videre rækkende Betydning, en Betydning, som græber ind i Forhold, som vi under et andet Lovforslag have haft Leilighed til at bestæftige os med, jeg mener Lovforslaget angaaende Tilfynnet med Salg af Lønnetsmidler. Det er bekendt, at Mælk er et af de Fødemidler, gennem hvilke Sygdomme lettest overføres til dem, der nyde den, og naar Kreaturerne ved en Behandling, som der her er Tale om at forebygge, blive behæftede med Sygdomstilfælde, der mange Gange ere længe skjulte, saa at de ikke blive opdagede, saa udøver dette dog sin store Virkning paa Mælken og derigennem paa de Personer, som nyde Mælken. Vi leve her hjemme i et Klima, som er langt fra at forstaae os for Lungesygdomme, men vi vide ikke, hvor mange Brysibetændelser og Lungesygdomme, der ere blevne imprægnerede og paaførte de paagjældende Individuer ved den Mælk, som de nyde af Kreaturer, der lide af denne Sygdom. Hvad jeg har sagt om Mælken, kan ogsaa til en vis Grad gjælde om Rjødet af disse Dyr. Jeg tror derfor, at ogsaa fra dette Synspunkt set, det Synspunkt nemlig, at det har stor hygieinisk Betydning, at Kreaturerne Sundhed bevares, fortjener dette Underændringsforslag Tilslutning.

Suel: Prægravationsspørgsmaalet, som ogsaa er blevet ført frem her idag, har jo besværende spillet en sørgelig Rolle i vort Lands Udvikling, og det er sørgeligt at se, at skjøndt vi ere blevne saa smaa, skal det atter bringes ind i Diskussionen. Jeg haaber imidlertid, at det vil standse i Tide og ikke gribe videre om sig, thi det gaar sandelig ikke an, efter at vi ere blevne indstrængede til et saa lille Omraade, saa at begynde at tale om, at den ene Del af Landet bliver prægraveret overfor den anden ligesom i gamle Dage. Hertugdømmerne overfor Kongeriget og nu senere Island lige overfor Danmark. Jeg haaber, at dette Spørgsmaal maa blive sat udenfor Diskussionen. Forsaavidt de Antydninger, jeg lod falde angaaende Overfartsforholdene over Store-

og Lillebelt have givet Anledning til nogen Diskussion og tilbørlig Modsigelse, kan jeg ikke undlade at gjøre endnu et Par Bemærkninger angaaende min Hensætning i saa Henseende. Det er navnlig det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sngerslev), som mente, at min Hensætning om at udsætte en Præmie for at faae et praktisk og gennemførligt Forslag med Hensyn til Overfartsforholdene over Storebelt ikke var paa rette Plads. Jeg opdagede imidlertid ikke i de Bemærkninger, han fremkom med, Noget, der kunde svække min veloverveiede Mening om, at det dog vilde være en rigtig Fremgangsmaade. Jeg skjæmter det ærede Medlem hans Lustbroer, og, forsaauidt en Tunnel er bragt paa Bane, skal jeg heller ikke skjæmte det nogen Dømmelse, thi jeg tror ikke, den ligger for for Dieblisset. Lader os først se, om det lykkes at forbinde Frankrig og England ved en Tunnel, saa kan Spørgsmaalet maasse komme frem her, men indtil da tror jeg, at vi maa lade dette Spørgsmaal ligge. Det undrer mig, at det ærede Medlem, der beskæftiger sig saa meget med nationaløkonomiske Theorier, og som er inde i vort Lands hele Udvikling, ikke har lagt Mærke til, at der ogsaa er fremkommet andre Spørgsmaal end dem, som den høie Regjering er fremkommen med, nemlig om Anlæg af Havne og Dampfergeforbindelser. Der er virkelig fremkommet et Forslag, som forekommer mig ialtsald at fortjene nogen Dømmelse, og det er et Forslag, som gaar ud paa at benytte Sprog som Støttestpunkt for Forbindelsen og paa den Maade dele denne Overfart i to Farvande af mindre Bredde. Nærmere skal jeg ikke komme ind paa Sagen; men jeg ansøger dog dette for at paavise, at naar det ærede Medlem mener, at der ikke gives nogen anden Udvei end de, der ere foreslaede, saa tager han feil, det var jo ikke umuligt, at der endnu kunde fremkomme andre praktiske Forslag, som kunde være endnu bedre. Som sagt, vi have Erfaringer for, at en saadan offentlig Udbyden eller Fastsættelse af en Præmie i et enkelt Tilfælde, nemlig med Hensyn til Broen over Limfjorden, virkelig har stiftet Gavn, saa det forekommer mig, at der er al Grund til fremdeles at gaa den Vej under saadanne vanskelige Forhold. At vi paa Grund af vor Betsiggenhed ogsaa have en international Forpligtelse til at sørge for vore Overfartsforholds Regulering, forekommer mig klart, og det gjør, at vi, selv om vi ere et lille Land, dog bør gjøre Anstrengelser for at se at besørge denne Rute saa godt som mulig. Med Hensyn til Lillebelt tog det ærede Medlem fra Aarhus ogsaa fuldstændig feil, naar han troede, at den Ordning, der nu er der, med Hensyn til denne Gennemgangslinie for Krafsten fra Sverige til det øvrige Europa er fyldestgjørende. Det er jo netop erkjendt fra alle Sider, at det er et forseilet Anlæg at lægge en Bane fra Middelfart